

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์เพื่อจัดสร้างรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน กรณีศึกษาหมู่บ้านมั่งผานกกก ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคทางด้านการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นหมู่บ้านส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและเพื่อจัดสร้างรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในหมู่บ้านมั่งผานกกก

ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน แนวคิดการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคทางการท่องเที่ยว แนวคิดขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวและแนวคิดส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว เป็นกรอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการจัดสนทนากลุ่มของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ คนในชุมชน ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่และผู้ประกอบการนำเที่ยวที่นำเที่ยวในพื้นที่ จากการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอโดยการบรรยายและอภิปรายสิ่งที่ปรากฏ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

บริบทและสภาพปัจจุบันของชุมชน

หมู่บ้านมั่งผานกกก ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 9 ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ประมาณ 5,000 ตารางกิโลเมตรสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,270– 1,300 เมตร ระยะห่างโดยรวม 25 กิโลเมตร จากทางแยกถนนแม่ริม – สะเมิง เป็นหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง หรือมีชื่อเรียกทั่วไปว่า “แม้ว” ชื่อหมู่บ้านตั้งตามลักษณะของหน้าผาที่อาศัยอยู่ซึ่งมีลักษณะคล้ายนก หมู่บ้านจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 โดยเริ่มแรกมีม้ง 2 คนได้เข้ามาจับจองที่ดินเพื่อทำสวน ทำไร่ มั่งผานกกกมีอยู่ 2 เผ่าย่อยคือ ม้งขาวและม้งลาย มีผู้นำหมู่บ้านปกครองหมู่บ้านตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันรวม 3 คน ผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบันชื่อ นายจี แซ่ย่าง ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์